

Donations to help late Reverend Richard Wurmbrand missionary work may be sent to:  
The Richard Wurmbrand Foundation, PO  
Box 4124, Torrance, CA 90510, USA  
<https://richardwurmbrandfoundation.com>  
or to: Help For Refugees, PO Box 5161,  
Torrance, CA 90510, USA,  
<https://helpforrefugees.com>

## მომეზადე იატაკქვეშა ეკლესიისათვის – ახლავე

შემდეგ ანანიამ უპასუხა: „უფალო, ბევრისაგან მსმენია ამ ადამიანზე, რაოდენი ბოროტება გაუკეთა შენს წმიდებს იერუსალიმში“, მაგრამ უფალმა უთხრა მას: „წადი, რადგან ის ჩემი არჩეული ჭურჭელია რათა ატაროს ჩემი სახელი წარმართთა, მეფეთა და ისრაელიანთა წინაშე. მე ვაჩვენებ მას რამდენი უნდა იტანჯოს ჩემი სახელის გულისათვის“. (საქ. 9:13, 15, 16).

რამდენადაც ვიცი, მსოფლიოში არ არსებობს არცერთი თეოლოგიური სემინარია, ბიბლიური სკოლა ან უნივერსიტეტი, სადაც წაიკითხავდნენ კურსს იატაკქვეშა ეკლესიის შესახებ. თქვენ შეიძლება ისწავლოთ სემინარიაში სებალიანიზმისა და აპოლინარიანიზმის შესახებ, მაგრამ სემინარის დასრულებიდან ხუთი წუთის შემდეგ აღარ გახსოვთ მათ შესახებ. ალბათ ვერასოდეს გავიცნობთ სებელიანს ან აპოლინარეს. ვსწავლობთ კობტური და ყველა სახის პატარა სექტების შესახებ, რომლებსაც სიცოცხლის განმავლობაში ვერ შევხვდებით, იატაკქვეშა ეკლესია კი მსოფლიოს ეკლესიების ერთ მესამედს წარმოადგენს. ადამიანების დიდი ნაწილი ვერასოდეს იფიქრებდა, თუ ოდესმე იატაკქვეშა ეკლესიის წარმომადგენლები გახდებოდნენ. ვიდრე ამერიკა დაკავებული იყო უოთერგეთის საკითხით, კომუნისტებმა თხუთმეტი ქვეყანა დაიპყრეს. ისლამი და ე.წ. ჰუმანისტური რელიგიურ-ფილოსოფიური მიმდინარეობები დიდ გავლენასა და ძალაუფლებას ფლობენ მსოფლიოს მოსახლეობის თითქმის ერთ მესამედში, ამიტომ ქრისტიანმა ხუცესებმა

უნდა იცოდნენ როგორია იატაკქვეშა ეკლესია. ერთ ბრიტანელ ეპისკოპოსს საათზე მეტი ვესაუბრე ამ საკითხზე. ბოლოს მან თქვა: „უკაცრავად, მაგრამ თქვენ ჩემს გატაცებაზე საუბრობთ — ძალიან დაინტერესებული ვარ ეკლესიების არქიტექტურით. თუ შეგიძლიათ მითხარით, იყენებს თუ არა იატაკქვეშა ეკლესია გოთიკურ სტილს, ეკლესიების შენებისას?“

რომ ვთქვა, ვინ არის ეს ეპისკოპოსი, არ იქნებოდა მართებული, რადგან ძნელი წარმოსადგენია თუ როგორ შეიძლება ასეთი დიდი სახელის მატარებელმა კაცმა ასეთი კითხვა დასვას.

უდაოა, რომ იატაკქვეშა ეკლესია უცნობია. ის ჩვენს მეზობლად არის, მაგრამ არა ვართ მზად შევუერთდეთ, გაწვრთნილები არა ვართ საამისოდ. ყველა ქრისტიან ხუცესს აქვს თავისი წილი სამყარო თავისი თემის სახით და ეს უნდა ვიცოდეთ, რადგან შეიძლება ტრაგიკულ სიტუაციას თავი ვერ ავარიდოთ. ასეც რომ არ მოხდეს, მოვალენი ვართ ერთმანეთს დავეხმაროთ და რჩევა მივცეთ მათ, ვინც ანალოგიურ პრობლემებში აღმოჩნდებიან.

ბევრი მორწმუნე გამხდარა მსხვერპლი მუსლიმანურ სამყაროსა და წითელ ჩინეთში. მრავალი წასულა ციხეში და მრავალი იქვე გარდაცვლილა. არ შეიძლება ამით ვიამაყოთ. უკეთესი იქნებოდა გვცოდნოდა როგორ გვეწარმოებინა იატაკქვეშა მუშაობა ისე, რომ ეს ყველაფერი თავიდან აგვეცილებინა.

ადამიანებს, რომლებიც ომში თავისი სამშობლოსათვის კვდებიან, იმდენად არ აღმერთებენ, რამდენადაც იმათ, ვინც იძულებული გახადა მტერი მოეკლა. მე კი არ უნდა მოკვდე ჩემი სამშობლოსათვის, ის უნდა მოკვდეს მისთვის. მოხიბლული ვარ მისით, ვინც იცის, როგორ უნდა იმუშაოს, რომ არ დაიჭირონ. ამიტომ ჩვენც უნდა ვიცოდეთ იატაკქვეშა მუშაობა.

### ტანჯვისათვის მზადება

წარმოუდგენელია იატაკქვეშა ეკლესიაში ტანჯვის თავიდან აცილება, როგორი ზომებიც არ უნდა მივიღოთ, მაგრამ რამდენადაც შესაძლებელია, უნდა შევამციროთ ტანჯვა.

ამ საკითხზე სრულფასოვან კურსს მოკლე დროში ვერ

ჩავატარებთ. სთხოვეთ თქვენს სინოდს ან დენომინაციას გაგაცნონ იატაკქვეშა ეკლესიების საქმიანობა.

რა ხდება ქვეყანაში, როცა მოძალადე ხელისუფლება მოდის სათავეში? ზოგიერთ ქვეყანაში ტერორი იწყება დაუყოვნებლივ, მსგავსად მოზამბიკისა და კამბოჯისა. ზოგან, ხელისუფლების ცვლას რელიგიური თავისუფლება მოყვება. სხვაგან კი სხვაგვარი მოვლენები ხდება. ზოგჯერ ისეთი რეჟიმი მოდის სათავეში, რომელსაც რეალურად ძალაუფლება არ გააჩნია. ხალხი არ არის მათ მხარეს. მათ ჯერ კიდევ არ მოუწესრიგებიათ პოლიცია და არმია. რუსეთში კომუნისტებმა დაუყოვნებლივ თავისუფლება გამოუცხადეს პროტესტანტებს მართლმადიდებლობის განადგურების მიზნით. შემდეგ კი ჯერ მართლმადიდებლებს შეუტყეს, მერე პროტესტანტებს მისდგნენ. ამ პროცესის საწყისი ეტაპი დიდხანს არ გაგრძელებულა. ამ დროის განმავლობაში ეკლესიები გაფილტრეს და თავიანთი ხალხი დასვეს ხელმძღვანელ თანამდებობებზე. მთავრობამ ხუცეების სუსტ წერტილს მიაგნო. ზოგიერთი, შესაძლოა, ამბიციური ადამიანი იყო და ზოგიც ფულის მახეში გაბმული, ზოგიერთს ოდესღაც ცოდვა ჰქონდა ჩადენილი და ამით აშანტაჟებდნენ – აიძულებდნენ ეს ცოდვა ეღიარებინა, ხელმძღვანელი „პოსტი“ დაეთმო და თავისი კაცი დაესვათ მის ადგილზე. რაღაც დროის შემდეგ დევნა აუცილებლად იწყება. რუმინეთში ასეთი რამ ერთ დღეში მოხდა. ყველა კათოლიკე ეპისკოპოსი ურიცხვ მღვდელთან, ბერთან და მონაზონთან ერთად ციხეში ჩასვეს. მრავალი უკან აღარ დაბრუნებულა.

იესომ, ჩვენმა უფალმა, უთხრა ანანიას: „შეხვდი ტარსუსელ საულს. ის იქნება ჩემი იატაკქვეშა ხუცესი, ჩემი საიდუმლო მუშაკი“. ეს ნიშნავს იმას, რომ პავლე იყო იატაკქვეშა ეკლესიის ხუცესი. იესომ დაიწყო მსხვერველს კურსი, ამ იატაკქვეშა ხუცესისათვის. ეს პროცესი დაიწყო სიტყვებით – „მე ვაჩვენებ მას რამდენი რამისათვის უნდა ეწამოს...“

იატაკქვეშა საქმიანობისათვის მზადება იწყება მარტიროლოგიისა და ტანჯულთა ცხოვრების შესწავლით. სოლჟინიცინი თავის წიგნში – „არქიპელაგი გულაგი“ – ამბობს, რომ მილიციის ოფიცერს ყოფილ საბჭოთა კავშირში გავლილი ჰქონდა დაპატიმრების კურსი, ანუ მეცნიერება იმის შესახებ თუ

როგორ დააპატიმრო ადამიანი ისე, რომ გარეშე მყოფებმა ვერ შეამჩნიონ. თუ მათ შეადგინეს ამ დარგისთვის ახალი სახელი, მოდი ჩვენც გამოვიგონოთ სახელი – "ტანჯვალოგია".

მოგვიანებით, ჩვენ შეგვხვებით იატაკქვეშა მუშაობის ტექნიკურ მხარეს, მაგრამ პირველ რიგში სულიერი მომზადებაა საჭირო. თავისუფალ ქვეყანაში ეკლესიის წევრი რომ გახდეს, საკმარისია ირწმუნო და მოინათლო. იატაკქვეშა ეკლესიაში კი წევრობა საკმარისი არ არის. მოინათლები და ირწმუნებ კიდევ, მაგრამ წევრი ვერ იქნები, თუ არ იცი როგორ ეწამო. შეიძლება ყოვლისშემძლე რწმენა გაგაჩნდეს, მაგრამ თუ ტანჯვისათვის არა ხარ მზად, მალე პოლიცია წაგიყვანს. ერთი-ორს გაგილაწუნებენ და ყველაფერს დაფქვავ. ასე რომ, მზადება ყველაზე მნიშვნელოვანი და განუყოფელი ნაწილია იატაკქვეშა ეკლესიისათვის. ქრისტიანი პანიკაში არ ვარდება ციხეში მოხვედრისას. ასეთი მორწმუნისათვის ციხე არის ახალი ადგილი ქრისტეს სიტყვის საქადაგებლად.

ხუცესისათვის ციხე არის ახალი თემი. თემი, არა მატერიალური შემოსავლისათვის, არამედ მუშაობისათვის. ამ საკითხს მოკლედ ვეხები ჩემს წიგნში – „ღმერთთან განმარტოებული საკანი“. სხვა წიგნებში ვეხები მორზეს ანბანს, რომელიც იატაკქვეშა ეკლესიის სწავლების ნაწილს წარმოადგენს. იცით რის შესახებ არის საუბარი? კოდი, რომლის მეშვეობითაც ამბავია გადმოცემული. ამ კოდის საშუალებით შეგიძლიათ სახარება უქადაგოთ თქვენს მეზობელ საკანებში მჯდომ ადამიანებს. პატიმრები ხშირად იცვლებიან. ზოგი მიჰყავთ და ზოგი მოჰყავთ. ღმერთს მრავალი ადამიანისათვის მიუცია შესაძლებლობა, რომ მორზეს ანბანის მეშვეობით პატიმარი ქრისტესთან მიეყვანა. ისეთი ადამიანი, რომელიც მათ არასოდეს უნახავთ მანამდე. მეც რამდენიმე თემი მქონდა ციხეში.

თავისუფალ ქვეყანაში, ეკლესიაში შეიძლება დარეკო საკვირაო მსახურების ზარი. თუ ვინმეს სურვილი აქვს მოვა, თუ არადა – არა. თუ ამ კვირას მსახურება არ მოეწონათ, მომავალ კვირასაც აღარ მოგეკარებიან, სულ ერთია, მაინც არ მოვლენ როგორი ამინდიც არ უდა იდგეს. ციხის საკანში მეზობლად მჯდომთა სახით კი გყავს თემი, რომელიც მთელი დღე შენს

გვერდით იქნება. გარეთ მყოფი ადამიანები საათს დააჩერდებიან: „უკვე ნახევარი საათი იქადაგა. აღარ ამთავრებს?“ როცა გაპატიმრებენ, საათს ჩამოგართმევენ; თემის წევრები მთელი კვირის განმავლობაში შენს გვერდით არიან და შეგიძლია დღე და ღამე უქადაგო! არჩევანი აღარ აქვთ. რუმინეთისა და რუსეთის ეკლესიების ცხოვრებაში არასოდეს ყოფილა იმდენი გარდაქმნა, როგორც ციხეში. ასე რომ ნუ შეგეშინდება ციხის. შეხედე ამას, როგორც ღმერთისაგან მოცემულ ახალ დავალებას. მახსოვს, როცა მეორედ დამაპატიმრეს, ჩემმა მეუღლემ მითხრა გამომშვიდობებისას, ვიდრე პოლიციელი წამიყვანდა: „რიჩარდ, გახსოვდეს, რომ დაწერილია, „წაყვანილ იქნები მმართველებისა და მეფეების წინაშე, რათა დაუმოწმო მათ“.

ადამიანი ღებულობს ამას. მაგრამ, რა შეიძლება ვთქვათ იმ წამებაზე, რასაც პატიმრების მიმართ ახორციელებენ? თუ ამის ატანა არ შეგიძლია, შედეგად მომდევნო ორმოცდაათ-სამოცამდე ნაცნობ ადამიანს ჩავსვამ ციხეში. რადგან, ეს არის ის, რაც მოძალადეს ჩემგან სურს, გავცე ჩემს გარშემო მყოფები. უკვე დგება ჟამი ტანჯვისათვის მოსამზადებლად, რომელიც ახლავე უნდა დაიწყოს რადგან ძალიან ძნელია დაიწყოს მაშინ, როდესაც უკვე ციხეში ხარ.

მახსოვს შემთხვევა, როდესაც ოცი წლის სტაჟის მქონე ხუცესმა ქალთან შესცოდა. დანარჩენი ხუცესები ბჭობდნენ და ამბობდნენ: „მისი ცოდვა არ არის ის, რაც მან იმ საღამოს ჩაიდინა; შეუძლებელი იყო ცდუნების გაძლება შექმნილი მდგომარეობის გამო“. მაგრამ უკეთესი იქნებოდა, რომ ოცი წლის წინ, როცა ჯერ კიდევ არ იყო ამ განსაცდელში, ეთქვა საკუთრი თავისათვის: „ჩემი ხუცესობის განმავლობაში მრავალი რამ დამემართება. სხვა მრავალ განსაცდელთან ერთად სექსუალური ცოდვის ცდუნებაც მომეძალება. ამას არ ჩავიდენ“. საკუთარი თავი წინასწარ უნდა მოამზადო ყველა რეალობისათვის. ჩვენც ასევე უნდა მოვემზადოთ ტანჯვისათვის.

### **ჭეშმარიტება ჭეშმარიტების შესახებ**

რა დონემდე შეიძლება ეწამოს თითოეული ჩვენგანი? ეს დამოკიდებულია იმაზე, თუ რა ახდენს ჩვენზე გავლენას და რას

წარმოადგენს თითოეული ჩვენგანისთვის საზოგადოებრივი აზრი და ჩვენი მდგომარეობა ამ საზოგადოებაში.

ამ კუთხით ძალიან დიდი და უსიამოვნო სიურპრიზები გვქონდა კომუნისტურ ქვეყნებში. იყვნენ მქადაგებლები და ქრისტიანული ლიტერატურის ავტორები, რომლებიც გამყიდველები გახდნენ. თავისუფალი რუმინეთის საუკეთესო ჰიმნის ავტორმა, კომუნისტური მთავრობის საუკეთესო ჰიმნიც დაწერა. ყველაფერი დამოკიდებულია იმაზე, ვართ საზოგადოებრივი წრის გავლენის ქვეშ თუ შერწყმულნი ვართ ღვთაებრივ რეალობასთან.

ღმერთი არის ჭეშმარიტება. ბიბლია არის ჭეშმარიტება ჭეშმარიტების შესახებ. თეოლოგია არის ჭეშმარიტება ჭეშმარიტებისა და ჭეშმარიტების შესახებ. კარგი მსახურება არის ჭეშმარიტება ჭეშმარიტებისა და ჭეშმარიტების შესახებ. ეს არ არის ჭეშმარიტება. ჭეშმარიტება ღმერთია მხოლოდ. ამ ჭეშმარიტების გარშემო სიტყვები აზრს კარგავენ და ველარაფერი დაგვეხმარება ტანჯვის დროს. თვით ჭეშმარიტება არის დახმარება, რასაც უნდა მივალწიოთ მსახურებების, თეოლოგიური წიგნებისა და ყველა „სიტყვის“ საშუალებით და შევეკრათ თვით ღმერთს.

დასავლეთში ხალხს გუამბე როგორ იყვნენ ქრისტიანები ჯვარზე გაკრულნი ოთხი დღე-ღამის განმავლობაში. ჯვრებს იატაკზე დებდნენ და აიძულებდნენ სხვა პატიმრებს თავიანთი ფიზიოლოგიური მოთხოვნილებები შეესრულებინათ ჯვარცმულების სახეზე და სხეულზე. მას შემდეგ მეკითხებიან, „ბიბლიის რომელი მუხლები დაგეხმარა და გაგამხნევა ამ მდგომარეობის გადალახვაში?“ ჩემი პასუხია „ბიბლიის ერთი მუხლიც არ დამხმარებია“. ამკარა რელიგიური ფარისევლობაა თქვა, „ბიბლიის ეს მუხლი მამხნევებს ან მეხმარება მე“. ბიბლიური მუხლები მხოლოდ დასახმარებლად არ არიან. ვიცით ფსალმუნი 22: „უფალი ჩემი მწყემსია; არაფრის არ მეშინია... შავეთის ველზეც რომ ვიარო...“

როცა ტანჯვა-წამებას გაივლი, მიხვდები, რომ 22-ე ფსალმუნის დაწერის მიზანი განსაცდელში შენი გამხნევება არ ყოფილა. მხოლოდ ღმერთია, ვისაც შეუძლია შენი გამხნევება და არა ფსალმუნს, რომელიც მის მოქმედებაზე საუბრობს.

საკმარისი არ არის ფსალმუნის არსებობა. ჩვენ ეს მუხლიც ვიცით – „ჩემი წყალობა საკმარისია შენთვის“ (2 კორ. 12:9), მაგრამ მუხლი არ არის საკმარისი, მადლია საკმარისი და არა მუხლი.

ხუცესებისა და მოშურნე დამმოწმებლებისთვის, რომლებიც ღვთის სიტყვას განიხილავენ როგორც ღვთის მოწოდებას, არსებობს საშიშროება მიანიჭონ იმაზე მეტი მნიშვნელობა წმინდა სიტყვას, ვიდრე მას სინამდვილეში აქვს. წმინდა სიტყვა არის რეალობის გამომხატველი გზა. თუ გაერთიანებული ხარ რეალობასთან – ყოვლისშემძლე უფალთან, ბოროტება კარგავს შენზე ძალას; მას არ ძალუძს უფლის დამარცხება. თუ მხოლოდ ყოვლისშემძლის სიტყვები გაქვს, ადვილად შეიძლება გატყდე.

### სულიერი ვარჯიში

იატაკვეშა მუშაობისათვის მომზადება არის დიდ სულიერებაში შესვლის პროცესი. როგორც ხახვს ვფცქვნივთ მის გამოსაყენებლად, ასევე ღმერთმაც უნდა „გაგვფცქვნას“, რათა მიგვადწეინოს რეალურ რწმენამდე. იესომ გვითხრა, „ყველა, ვინც მოისურვებს გამომყვეს“, უნდა „აიღოს თავისი ჯვარი“, უფალმა თვითონ გვიჩვენა რამდენად მძიმეა ეს. ჩვენც უნდა მოვემზადოთ ამისათვის.

პორნოგრაფიული ჟურნალი ან განცხადება ალაგზნებს ადამიანის წარმოდგენებს. ხუსტად იგივე გზით უნდა აღვანთოთ ჩვენი სულიერი რეალობა. სულიერად უნდა ვივარჯიშოთ. ვწუხვარ, რომ სულიერი ვარჯიში თითქმის უცნობია პროტესტანტიზმისათვის, რაც უნდა გამოვალვიძოთ იატაკვეშა ეკლესიაში. ზოგიერთი კათოლიკე და რეფორმატორი არასწორად იყენებს სულიერ ვარჯიშს. ყოველთვის არსებობს მერყევი ადამიანების მოძრაობა. ერთი ერთ უკიდურესობაში ჩავარდა, მეორე – მეორეში.

ზოგიერთებმა სულიერი ვარჯიშის საბაბით განიცადეს ძალადობა, რის გამოც დანარჩენები საერთოდ აღარ მისდევენ მას. არა მხოლოდ ლოცვას უნდა მივყვეთ, არამედ ჭვრეტასაც. წერილში ებრაელთა მიმართ, მეტერთმეტე თავში, გრძელი სიაა იმ ადამიანებისა, რომლებსაც ხერხავდნენ, აწამებდნენ,

წვაღდნენ და ლომის ხახაში აგდებდნენ. უნდა შეგძლოთ ანალოგიური სიტუაციების საკუთარ თავზე წარმოდგენა. ახლა მე ლომების წინაშე ვარ, მცემენ, დაწვით მემუქრებიან და ა.შ. როგორ მოვიქცევი ასეთ შემთხვევაში?

მახსოვს საკვირაო სკოლის ბოლო გაკვეთილი, ვიდრე რუმინეთს დავტოვებდი. ათი-თხუთმეტი გოგო-ბიჭი წავიყვანე კვირა დილით არა ეკლესიაში, არამედ ზოობარკში. ლომების გალიის წინ ვუთხარი მათ, „თქვენს წინაპრებს რწმენის გამოსაცდელად ასეთი მხეცების ხაროში ყრიდნენ. იცით, რომ თქვენც უნდა გამოიცადოთ. ლომების გალიაში არ ჩაგყრიან, მაგრამ ადამიანის ხელით ეწამებით, რაც ლომებზე უარესი იქნება. გადაწყვიტეთ აქ, ახლა, გამოუცხადებთ თუ არა ქრისტეს ერთგულებას“. თვალებზე ცრემლი წამოუვიდათ და თქვეს – „ღიას“.

დაბატონებამდე უნდა მოვემზადოთ. ციხეში ყველაფერს დაკარგავ. ყველაფერს გაგზდიან და ციხის ტანსაცმლით შეგმოსავენ. აღარც კარგი ავეჯი, ნოხები, არც ლამაზი ფარდები. ცოლ-შვილიც აღარა გყავს ამის შემდეგ. არა გაქვს შენი ბიბლიოთეკა და ველარ დაინახავ ყვავილებს. არაფერი აღარ გრჩება იმისგან, რაც ცხოვრებას სასიამოვნოს ხდიდა. არავინ ამბობს უარს ცხოვრებისეულ სიამტკბილობაზე. კოლასელთა წერილში საუბარია სხეულის ნაწილების მოკვდინებაზე. კათოლიკების მოშურნეობამ და საკითხის გაუცნობიერებლობამ გამოიწვია ცრურწმენები და ცოდვის გამოსასყიდი თანხის დაკანონება. პროტესტანტებმა საერთოდ მიატოვეს ხორცის მოკვდინების იდეა. მაგრამ არსებობს ქრისტიანული ხორცის მოკვდინება, „უარყოფა“ მიწიური სიხარულისა. ქრისტიანი, რომელიც ახლა მოემზადება, აღარ დაიტანჯება ციხეში მათი დაკარგვით გამოწვეული ტკივილით. მიწიერი საგნები მათთან მგრძნობელობითი შეხებისა თუ გავლენის გარეშე უნდა გამოიყენო.

პირადად მე სავარჯიშოს მივმართავ. ვცხოვრობ ამერიკის შეერთებულ შტატებში. შეგიძლიათ წარმოიდგინოთ რას ნიშნავს ამერიკული სუპერმარკეტი? ძალიან ბევრი გემრიელი საჭმელი შეიძლება ნახოთ იქ. შევხედავ ამ ყველაფერს და ვიტყვი, „მე შემიძლია გავძლო ამის და იმის გარეშე; ეს რაღაც



ძალიან სასიამოვნოა, მაგრამ შემიძლია გავძლო ამის გარეშე; ეს, შესაძლოა, ამის გარეშეც შეიძლება გავძლო“. მთელი მარკეტი შემოვიარე და ერთი დოლარიც არ დამიხარჯავს. ვისიამოვნე მრავალი ლამაზი ნივთის ხილვით და აგრეთვე იმით, რომ შემიძლია მათ გარეშე არსებობა.

თანამედროვე ლიბერალური თეოლოგებიც გვყავს. ყველა მათგანი უარუყოფს წამებას. „რატომ უნდა მოვკვდე მკვდარი ღმერთისთვის და პრობლემური ბიბლიისათვის? თუ ადამისა და ევას ისტორია მართალი არ არის, თუ იესო ნავეს ძემ მზე არ გააჩერა, თუ წინასწარმეტყველებები დაიწერა მათი არსებობიდან მრავალი წლის შემდეგ, თუ იესო არ დაბადებულა ქალწულისაგან და არ აღდგა მკვდრეთით – მაშინ ბიბლიაში იმაზე მეტი ტყუილია, ვიდრე საბჭოთა გაზეთ „პრავდაში“.

რატომ უნდა წავიდე სიკვდილზე იმისათვის, რაც არ არის ჭეშმარიტება და სულ ცოტა, პრობლემად მაინც რჩება?“

### **ექვი წარმოქმნის მოლაღატეებს**

მე ებრაელი ვარ. ებრაულში, ენაში რომელზეც თვითონ იესო ლაპარაკობდა და რომლითაც პირველი გამოცხადება იქნა მოცემული, სიტყვა „ექვი“ არ არსებობს. ექვი ისეთივე უკუღმართობაა ადამიანისათვის, როგორც ოთხ ფეხზე სიარული. ასეთი ქმედება არ არის ბუნებრივი. ადამიანი დადის გამართულად, რადგან ის არ არის მხეცი. ექვის შეტანა არის ადამიანური ნაკლი. ყველა ჩვენგანში შემოდის ექვი, მაგრამ ეს არ უნდა ეხებოდეს ბიბლიის სასიცოცხლო დოქტრინებს, როგორებიცაა: ღმერთის არსებობა, იესო ქრისტეს აღდგომა ან საუკუნო სიცოცხლე. ამისთვის უნდა გქონდეს ბუდე შენს გონებაში. ყოველი თეოლოგიური თუ ფილოსოფიური ექვი წარმოქმნის პოტენციურ მოლაღატეს. შეიძლება ნება დართო ექვს სწავლების პროცესში და მსახურების მომზადებაში, კარგად ჭამასა თუ წიგნის წერაში. შეგიძლია ყველა სახის ექვი და ფიქრი გაბედო, როცა გაწამებენ, მაგრამ ეს ექვები შეიძლება სახელმწიფო დანაშაულად გადაიქცეს, რადგან უნდა გადაწყვიტო – მოკვდე თუ გადარჩე შენი რწმენის გამო.

სულიერი მომზადებისას მნიშვნელოვანია ექვებიდან

გამოსავლის პონა. მათემატიკაში თუ ვერ იპოვი პასუხს, ესე იგი სადღაც შეცდომა დაუშვი. იქამდე აგრძელებ მუშაობას ვიდრე გამოსავალს არ მიაგნებ. ეჭვებით ნუ იცხოვრებ, არამედ ეძიე გამოსავალი.

## წამების ტესტი

ახლა მოვედით წამების მომენტთან. წამება ხანდახან ძალიან მტკივნეულია. ჯალათები იყენებენ სიწითლემდე გაცხელებულ უთოს. ხანდახან უბრალოდ გცემენ. ყველას წამოგვარტყამდნენ ხოლმე მეტ-ნაკლებად ბავშვობაში, ეს ცემა კი სულს ხვავგვარია. უბრალო ცემის ატანა ადვილია. იესომ თქვა, რომ ბავშვებივით უნდა მივიდეთ მასთან, რაც წამორტყმის კანდიდატებად გესახავს!

ეჭიმი მოვიდა და მითხრა, „რა ვქნა? იქნებ ფანჯრიდან გადავხტე? წამდაუწუმ მიბარებენ და მთხოვენ, რომ იატაკქვეშა ეკლესიის ინფორმატორი გავხდე. მაშინებენ და მეუბნებიან, რომ მცემენ თუ ამას არ გავაკეთებ. რა უნდა ვქნა? საშინელებაა ფიქრი გცემაზე. არ შემიძლია ამის ატანა. ალტერნატივაც მაქვს – გავხდე ინფორმატორი, ან გადავხტე ფანჯრიდან“. მე ვუთხარი – „სხვა გამოსავალიც გაქვს. მიეცი შენს ქმარს ჯოხი და უთხარი, რომ გცემოს და ნახე როგორ აიტან ამას“. ნუ შეგეშინდება ცემის.

კომუნისტებს, რატომღაც, ჩვენი ცემისთვის თავი არასოდეს გაუნებებიათ. წამებას ორგვარი გავლენის მოხდენა შეუძლია. შეიძლება გაგამკაცროს და გააძლიეროს შენი გადაწყვეტილება, არ უთხრა პოლიციას არაფერი. არიან ქურდები, რომლებიც წამებას იტანენ და მაინც არ ასმენენ ქურდობის თანამონაწილეებს. რაც უფრო მეტს სცემენ, უფრო ჯიუტები ხდებიან. თუმცა წამებამ შეიძლება სრულიად შეარყიოს შენი სულიერი მდგომარეობა.

ერთ საინტერესო შემთხვევას გეტყვით, რომლის შესახებაც ჩეხურ პრესაში ალექსანდრე დუბჩეკის მმართველობის დროს დაიბეჭდა. ნოვოტნიმ, დუბჩეკის წინამორბედმა, რომელიც ტიპიური კომუნისტური დიქტატორი იყო, დააპატიმრა საკუთარი მეგობარი, კომუნისტი ლიდერი, ათეისტი და

კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის წევრი (არა მხოლოდ ქრისტიანები, ებრაელები ან პატრიოტები იყვნენ ციხეში. ერთმა კომუნისტმა დააპატიმრა მეორე და ისე მოექცნენ, როგორც სხვებს). მათ დააპატიმრეს ეს კაცი და საკანში მართო ჩასვლა. მის საკანში გადიოდა ელექტრომაგნიტური სხივები, რომელიც გონებრივ აშლილობას იწვევს. ხმამაღლა მოლაპარაკე რადიო გაიძახოდა მის საკანში დღე და ღამე: „არის თუ არა შენი სახელი იოსები, თუ არ არის იოსები?“ (მისი სახელი არ იყო იოსები.) „იფიქრე, იოსები ხარ, თუ არ ხარ იოსები. ამერიკის უდიდესი კრიმინალი არის დილდინგერი, შენ დილდინგერზე დიდი კრიმინალი ხარ. რა გქვია? იოსები? შენ კონტრრევოლუციონერი ხარ, შენ ჯაშუში ხარ, იოსები ხარ თუ არა?“

ისინი მის გასულელებას ცდილობდნენ დღე და ღამე. გრძობდა, რომ გონება ეკარგებოდა. ერთხელ რაღაც გაუნათდა გონებაში. მე არ შევხვედრივარ ნამდვილ ეშმაკს. თუ კომუნისტები ქრისტიანებს აწამებენ, მაშინ ის ყოფილა ნამდვილი ეშმაკი. კომუნისტებს სჯერათ, რომ ამქვეყნიურ სამოთხეს შექმნიან, ქრისტიანები კი მათ ხელს უშლიან. სწორედ ამიტომ გამართლებულად შეიძლება ჩაითვალოს ქრისტიანების წამება. მაგრამ, როცა კომუნისტი კომუნისტს აწამებს, ეს მწამებლის ჟინის დაკმაყოფილების გამო ხდება. ამას კი გამართლება არ გააჩნია. მაგრამ მოიცადეთ ცოტა ხანი. ყოველ მედალს აქვს ორი მხარე, ყოველ ელექტრონულ ხაზს აქვს ორი ბოლო, ვის წინააღმდეგ იბრძვის ეს ეშმაკი? მეორე მხარეს უნდა იყოს ჭეშმარიტი სიკეთე. ეს არის ღმერთი და სწორედაც რომ მის წინააღმდეგ იბრძვიან კომუნისტები.”

როდესაც ეს კომუნისტი დაკითხვაზე გამოიძახეს, სიცილით შევიდა ოთახში და თქვა — „ახლა შეგიძლიათ ჩამწერის გამორთვა, მან თავის მიზანს მიაღწია — მე ქრისტიანი გავხდი“. ოფიცერმა ჰკითხა, „როგორ მოხდა ეს?“ მთელი ისტორია უამბო. ოფიცერმა თქვა, „მოიცადე ცოტა ხანს“. მან დაუძახა რამდენიმე თავის კოლეგას და თქვა, „გთხოვ, გაიმეორე იგივე ამბავი ჩემი ოფიცრების წინაშე“. პატიმარმა ამბავი გაიმეორა და კაპიტანმა პოლიციის სხვა ოფიცერს უთხრა, „ხომ გითხარი, რომ ეს მეთოდი არ გაამართლებდა. თქვენ გადააჭარბეთ“.

ემმაკი არ არის ყოვლისშემძლე და ღვთისძიერი სიბრძნეც არ გააჩნია. ის შეცდომებს უშვებს. ემმაკისძიერი წამება შესაძლოა სულიერად სასარგებლოდ გადაიქცეს.

### კრიზისის მომენტი

წამებას აქვს აფექტის მომენტი და მწამებელი ამ მომენტს ელოდება. ისწავლე, როგორ დაამარცხო ეჭვი და იფიქრო საფუძვლიანად. ყოველთვის არის ერთი მომენტი, როდესაც მზად ხარ დაასახელო შენი იატაკქვეშა საქმიანობის თანამშრომლები. თქვა სად არის საიდუმლო გაზეთის ბეჭდვის ადგილი, ან რაიმე ამდაგვარი. ისე გაწამეს, რომ შენთვის აღარაფერს აღარა აქვს მნიშვნელობა; ის ფაქტი, რომ ტკივილის შეგრძნება გაქვს, აზრს კარგავს. ამ დასკვნების გააზრების შემდეგ შეძლებ მდგომარეობიდან გამოსვლას, რაც შინაგან სიხარულს მოგვცის. ასეთ დროს აცნობიერებ, რომ ქრისტე იმ მომენტში შენთან ყოფილა. დღეს კარგად არიან გაწვრთნილი პატიმრები და იციან, რომ ეს მომენტი ყველას დაუდგება. თუ იმ წუთში ვერ დაგტყუებენ ვერაფერს, წამებას თავს დაანებებენ: იციან, რომ გაგრძელებას აზრი არ ექნება.

ქრისტიანად გახდომის შემდეგ მეუბნებოდნენ, რომ ყოველდღე მეკითხა. ჩემს ვაჟ მიხასთან ერთად, სამი თუ ოთხი წლის ასაკიდან, ვკითხულობდით ბიბლიას და წმინდანების ცხოვრებას. ვკითხულობდით ფოქსის წამებულთა წიგნს; წაუკითხეთ თქვენს ბავშვებსაც. ასწავლეთ მათ, როგორ შეძლეს წამებულებმა კრიზისის მომენტიდან გამოსვლა.

კიდევ რამდენიმე მომენტია წამებასთან დაკავშირებით. ძალიან მნიშვნელოვანია გავიგოთ, რა თქვა ქრისტემ: „ნუ სწუხარ ხვალინდელ დღეზე, ხვალინდელი დღე თვითონ იზრუნებს საკუთარ თავზე“ (მათე 6:34). თოთხმეტი წელი ვიყავი ციხეში. ძმა ზრაბოვს ოცდაექვსი წელი ჰქონდა, უონგ მინგ-დაოს – ოცდაექვსი. აუტანელი ჩანს ამდენ ხანს ციხეში ყოფნა. ერთბაშად ამის ატანას არც გთხოვენ. ერთ დღესაც კი ნუ აიტან ერთდროულად. ჯერ ერთ საათს გაუძელი. ერთსაათიანი ტკივილის ატანა ყველა ადამიანს შეუძლია. ძლიერი კბილის ტკივილი გვქონია ან საშინელი ავარია გამოგვივლია. არ

ვეგულისხმობ, რომ ამჟამინდელ ტკივილზე მეტი უნდა აიტანო. ტკივილს აზვიადებს მახსოვრობა, მრავალჯერ მცემეს და მაწამეს, ვიცი, რომ ხვალ და ზეგაც წამიყვანენ და იგივეს მიზამენ. ხვალ შეიძლება ცოცხალიც არ ვიყო. ხვალ შეიძლება ყველაფერი შეიცვალოს, როგორც რუმინეთში. გუშინდელმა ცემამ ჩაიარა; ხვალინდელი წამება ჯერ კიდევ არ მოსულა.

პროფესორი ვარ წამებოლოგიაში. პირველრიგში, წამება არის საშინელი შოკი და ტკივილი. მაგრამ ეს ასე არ გაგრძელდება. კარდინალ მინდსენტს ოცდაცხრა დღე-ღამის განმავლობაში ძილის ნება არ დართეს, რის შემდეგაც ყველაფერი დაფქვა რაც იცოდა. რა მოხდა? რამდენიმე დღე-ღამის უძილობის შემდეგ, ან რამდენიმე დღიანი ფსიქოლოგიური წამების შემდეგ, მოდის მომენტი, როდესაც აღარაფერს მნიშვნელობა აღარა აქვს შენთვის. გავიწყდება შენი მოვალეობა ცოლ-შვილის მიმართ, შენი კარგი სახელისა და ღმერთის მიმართ. აბსოლუტურად ინდიფერენტული ხდები. ეს არის კრიტიკული მომენტი, სწორედ ამ დროს არის სწორად სუნთქვა საჭირო. დაიწყე ვარჯიში სწორად სუნთქვაში.

ინდუსები და ბუდისტები ძალიან დიდ მნიშვნელობას ანიჭებენ სუნთქვას იოგას ვარჯიშებში. მოდით, ახლა ბიბლიაში წავიკითხოთ სხვადასხვაგვარი სუნთქვის შესახებ. იესომ „სული შთაბერა“ მოციქულებს. ნათქვამია, რომ იესომ მათ სულიწმინდა შთაბერა. ასე რომ, გვაქვს განსაკუთრებული სუნთქვა, რომელიც გადმოგვცემს სული წმინდას. მართლმადიდებლურ ეკლესიაში, ნათლობის დროს, მღვდელი და ნათლიები სამჯერ უბერავენ ბავშვს. როდესაც იესომ შთაბერა, სული წმინდა შთაბერა. საქმეების მეცხრე თავში დაწერილია, საულმა შეუბერა „მუქარა და მკვლელობა“. არიან კრიმინალები, რომლებიც უბერავენ დანაშაულის სულს. იერემიას წიგნში წერია მათზე „ვინც სხვის ცოლს დააჭიხვინებს“. ეს არის მრუშისეული სუნთქვა. კიდევ არის ერთი სუნთქვა, მაღალი ემოციის დროს. ეცადე წაეჩხუბო ვინმეს, როცა ნელა, რიტმულად და ღრმად სუნთქავ. ნახავ, რომ ჩხუბს ვერ შეძლებ.

სწორი სუნთქვა არის წამებისთვის წინააღმდეგობის გაწევის საშუალება. გამყიდველობა ნიშნავს მთელი ეკლესიის დარბევას. შენ ქრისტიანი ხარ, რომელსაც ღმერთი და ძალიან

ბევრი ქრისტიანი ენდობა. იატაკქვეშა ეკლესიამ მოგანდო თავისი საიდუმლოებები. გაცემა ძლიერ ემოციას გამოიწვევდა. შეუძლებელია ვინმესთან ჩხუბი და ყვირილი, ვიდრე რიტმულად და ღრმად სუნთქავ. არც გამცემის ძლიერი ემოციის გადაცემა შეგიძლია ვიდრე ასე ისუნთქებ. ისუნთქე რიტმულად, წყნარად, ძალიან ღრმად. ჟანგბადი აძლევს სხეულს წინააღმდეგობის გაწევის უნარს, რომელიც აწონასწორებს რეაქციას და გაძლევს დადებით დამოკიდებულებას.

სხვა, რაც იატაკქვეშა საქმიანობის თანამშრომელმა უნდა იცოდეს, თავიდან ფეხის ფრჩხილამდე არის ის, რომ ქრისტიანი იესო ქრისტეს სხეულს ეკუთვნის. ის ეკუთვნის სხეულს, რომელიც 2 000 წლის წინ გაშოლტეს. იგი ყოველთვის ნაგვემი იყო, არა მარტო გოლგოთაზე, არამედ რომის მმართველისა და სხვა მრავალი გამცემის მიერ. ის იგვემებოდა ნაცისტების მიერ, ასევე რუსეთში – სამოცდაათ წელზე მეტხანს. როდესაც მოვექეცი, შეგნებულად გავხდი ნაგვემი სხეულის ნაწილი, შეფურთხებული ნაწილი; სხეული, რომელსაც დაადგეს ეკლის გვირგვინი, ხელები და ფეხები ლურსმნით გაუგმირეს. რასაც ვიღებ, როგორც ჩემს მომავალ ბედს. იესოზე ვერასოდეს ვიფიქრებ როგორც 2 000 წლის წინანდელ წამებულზე. იესოს მისტიურ სხეულში ტანჯვა უნდა გახდეს ჩემთვის რეალური.

## სიყვარული მარადიულია

ბიბლია ზოგიერთ მძიმედ მისაღებ სიტყვებს გვასწავლის: „ვისაც დედა და მამა ჩემზე მეტად უყვარს, ის ჩემი ღირსი არ არის. და ის, ვისაც თავისი ვაჟი და ასული ჩემზე მეტად უყვარს, ჩემი ღირსი არ არის“ (მათე 10:37). ეს სიტყვები თითქმის არაფერს არ ნიშნავს თავისუფალ ქვეყანაში.

ალბათ გსმენიათ წამებულთა ხმის მიერ გავრცელებული ლიტერატურის მეშვეობით, რომ ათასობით ბავშვი დააშორეს მშობლებს ყოფილ საბჭოთა კავშირში, რადგან იესოს შესახებ ასწავლიდნენ. ქრისტე შენს ოჯახზე მეტად უნდა გიყვარდეს. სასამართლოს წინაშე დგახარ და მოსამართლე გეუბნება: „თუ უარყოფ იესოს, შვილებს შენთან ცხოვრების ნებას დართავენ, თუ არადა უკანასკნელად ხედავ მათ. შეიძლება

გული გაგისკდეს, მაგრამ შენი პასუხი უნდა იყოს – „მე მიყვარს ღმერთი“.

ნაღია სლობოდამ სახლი ოთხწლიანი პატიმრობისათვის დატოვა. შვილები წაართვეს, სახლიდან მაინც სიმღერით მიდიოდა. ბავშვებმა, რომელთაც პოლიციის მანქანა ელოდათ წასაყვანად, დედასთან განშორების შემდეგ, სიმღერით მიმავალ დედას უთხრეს: „ნუ იღარდებ ჩვენზე. სადაც არ უნდა ჩაგვსვან, მაინც არ ვუღალატებთ რწმენას“. და ასეც მოიქცნენ. როდესაც იესო ჯვარზე იყო, არა მარტო ფიზიკურად იტანჯა, არამედ დედამისიც იტანჯებოდა მის თვალწინ. დედამისის თვალწინ კი მისი შვილი იტანჯებოდა. მათ ერთმანეთი უყვარდათ, მაგრამ ღვთის დიდება რისკის წინაშე იდგა, სადაც ადამიანური სენტიმენტალობა მეორე ადგილზე უნდა დადგეს. თუ, ერთხელ და სამუდამოდ გამოვიშვებთ ამ დამოკიდებულებას, უკვე მზად ვიქნებით იატაკვეშა მუშაობისათვის.

ჩვენში მხოლოდ მწუხარება გამოვლილმა ქრისტემ, უდიდესმა მოწამემ უნდა იარსებოს. კომუნისტურ ქვეყნებში ყოფილა წამების შემთხვევები, როდესაც კომუნისტ ჯალათებს დასარტყმელად მომარჯვებული რეზინის ხელკეტები გადაუდვლიათ და უთქვამთ „რა არის ნათელი წრე შენს თავზე? რატომ ანათებს შენი სახე ასე? არ შემიძლია ცემა“. ბიბლია სტეფანეს შესახებ ამბობს: „მისი სახე ანათებდა“. ყოფილა შემთხვევები კომუნისტ მწამებლებთან, როდესაც უთქვამთ პატიმრებისათვის, „ხმამაღლა იყვირე, ჩემმა თანამშრომლებმა იფიქრონ თითქოს გაწამებ, თუმცა არ გცემ“. უნდა იყვირო, მიუხედავად იმისა, რომ არაფერი არ გემართება.

სხვა შემთხვევებიც არის, როდესაც პატიმრებს მართლა აწამებენ, ხანდახან სიკვდილამდეც. უნდა აირჩიო მოკვდე ქრიტესთან და ქრისტესთვის, თუ გახდე გამცემი. რად გიღირს სიცოცხლე, როცა სარკეში ჩახედვის შეგრცხვება, როცა იცი, რომ სარკე გამყიდველის სახეს გაჩვენებს?

ასეთი აზროვნება არის პირველი საკითხი, რაც იატაკვეშა საქმიანობას ესაჭიროება, განსაკუთრებით იატაკვეშა ეკლესიის ხელმძღვანელს და რაც უფრო მეტად მნიშვნელოვანია, მის ცოლს, რომელიც არანაკლებ როლს თამაშობს. ცოლმა უნდა გააძლიეროს ხუცესი, ცოლმა უნდა მისცეს ძალა ამ საქმის

გასაკეთებლად. თუ ცოლი ფილმებისა და ცხოვრებისეული გართობების მოტრფიალეა, იგი ვერ იქნება იატაკქვეშა მებრძოლი. ცოლმა უნდა უბიძგოს ბრძოლის, მუშაობისა და საკუთარი თავის შეწირვისაკენ.

## ისწავლე ჩუმად ყოფნა

შემდეგი, რაც უნდა ვისწავლოთ, არის ჩუმად ყოფნა. იატაკქვეშა ეკლესიას ესაჭიროება ჩუმად ყოფნა. პროფესიონალ ხუცესებს ერთი სულიაქვთილაპარაკონ. არავის შეუძლია კარგად ქადაგება, ვიდრე კარგად მოსმენას არ ისწავლის. როცა უკან ვიხედები, ჩემს მიერ ადამიანის სულებთან ურთიერთობას ვხედავ. უფრო მეტი სული შევიძინე მოსმენით, ვიდრე ლაპარაკით. ხალხი დიდ ტვირთს ატარებს გულში და არავის ყოფნის მოსმენის ნებისყოფა. არც შენ საკუთარ ქმარს, არც ცოლს, არც შვილებს. არავინ არის, ვინც მოგისმენს. თუ იპოვის ადამიანი მსმენელს, ლაპარაკის გარეშე შეძლებს მსმენელი მოლაპარაკის გულის მოგებას. იატაკქვეშა ეკლესიაში მოსმენა არის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი წესი. ყოველ წამოსროლილ სიტყვას ვილაცის ციხეში თავის ამოყოფა მოყვება. ჩემი მეგობარი, დიდებული ქრისტიანი კომპოზიტორი, ციხეში მხოლოდ იმიტომ მოხვდა, რომ ქრისტიანებს უყვართ თქმა, „რა ლამაზია ეს სიმღერა, შექმნილი ძმა \_\_\_\_\_ ს მიერ“. ისინი მას აქებენ, რის გამოც მან თხუთმეტწლიანი ციხე გამოიარა. იმდერე საგალობელი, მაგრამ ნუ ახსენებ, ვის მიერ არის დაწერილი.

ჩუმად ყოფნას ვერ ისწავლი მაშინ, როცა ქვეყანა უკვე დაპყრობილია. სიჩუმე იმ მომენტიდან უნდა ისწავლო, რა წუთშიც მოექცევი. ქრისტიანი არის ადამიანი, ვინც ცოტას ლაპარაკობს, მაგრამ რომლის სიტყვას დიდი წონა აქვს. ის ფიქრობს, თქვას თუ არა ეს სიტყვა, შეიძლება თუ არა, რომ მის ნათქვამს ვინმეს წყენინება მოყვეს. იატაკქვეშა ეკლესიაში ნებისმიერ არასაჭირო სიტყვას შეიძლება მოყვეს ზიანი.

სოლჟენიცინმა, ნობელის პრემიის ლაურეატმა, ჟურნალისტთან ინტერვიუში თქვა, რომ მისი ყველაზე უდიდესი გამცემი იყო მისი ყოფილი ცოლი. ეკლესიასტეში წერია, „ნუ ეტყვი შენი გულის საიდუმლოს შენს მეუღლეს“. ეს არის ღვთის



სიტყვა. ღმერთმა იცოდა, რომ გვექნებოდა იატაკქვეშა ეკლესია, მან იცოდა, რომ მეუღლე შეიძლება გვარიანად გაბრაზებულიყო რაღაცაზე. სოლჟინიცინის მდივანი ისეთ წნეხში გაატარეს კომუნისტებმა, რომ სიცოცხლე თვითმკვლელობით დაასრულა, ის კი მისმა ყოფილმა ცოლმა გასცა. სოლჟინიცინი რომ გაჩუმებულიყო, ეს არ მოხდებოდა.

შემდეგი, რაც ასევე მნიშვნელოვანია, არის მაღლიერება: მაღლობას ვუხდი ღმერთს იმ დროისათვის, რაც საკანში მართოდ მყოფმა გავატარე. სამი წელი ვიყავი ცხრა მეტრის სიღრმეზე მიწის ქვეშ. სიტყვაც კი არ გამიგონია, არ დამილაპარაკია. იქ წიგნები არ ყოფილა, გარე ხმებიც შეწყდა. დარაჯებს რეზინის ძირებიანი ფეხსაცმელი ეცვათ, ვერ გაიგონებდი მათ მოახლოებას. იქ შინაგანი ხმებიც შეწყდა. გვათრევდნენ, გვცემდნენ. დამავიწყდა მთელი თეოლოგია. დამავიწყდა მთელი ბიბლია. ერთ დღეს აღმოვაჩინე, რომ „მამაო ჩვენო“ დამავიწყდა, აღარ შემეძლო მისი თქმა. ვიცოდი – „მამაო ჩვენოთი იწყებოდა...“, მაგრამ გაგრძელება აღარ მახსოვდა. უბრალოდ ვინარჩუნებდი მოწყენილობისა და ბედნიერების უცნაურ ნაზავს. „მამაო ჩვენო, დამავიწყდა ლოცვა, რა თქმა უნდა, შენ ზეპირად იცი. დღეში ათასჯერ ისმენ სხვა ადამიანებისაგან, გამოაგზავნე შენი ანგელოზი და შემახსენოს. მე უბრალოდ გაჩუმდები და მოვუსმენ“. ამ დროისათვის ჩემი ლოცვები იყო – „იესო, მე შენ მიყვარხარ“. ცოტა ხნის შემდეგ, ისევ – „იესო, მე შენ მიყვარხარ“. ცოტა ხანში ამისი თქმაც კი ძნელი გახდა, რადგან ისეთ წამლებს გვიკეთებდნენ, რაც გონებას თიშავდა. ძალიან გეშოოდა. ერთი ნაჭერი ჰური გექონდა კვირაში, და კიდევ ცემა და წამება, სინათლის უქონლობა და სხვა მრავალი. იმდენად შეუძლებელი გახდა ჩემი გონების კონცენტრაცია, რომ ამასაც კი ვეღარ ვამბობდი – „იესო, მე შენ მიყვარხარ“. მივატოვე ამის კეთება, რადგან ვიცოდი, რომ ასე იყო საჭირო. ყველაზე ამაღლებული ლოცვა, რაც კი ვიცი, არის გულის ჩუმი ძველი მისი სიყვარულით. იესომ უბრალოდ უნდა მოისმინოს „ტიკ-ტაკ, ტიკ-ტაკ“ და მან იცის, რომ ყოველი გულის ცემა მას ეძღვნება.

როდესაც განმარტოებული საკნიდან გამოვედი და სხვა პატიმრების საუბარს ვუსმენდი, მიკვირდა, რატომ ლაპარაკობდნენ?! ჩვენი საუბრის მერამდენედია უსარგებლო.

დღეს მრავალ ადამიანს ვიცნობთ. ბევრჯერ შევსწრებივართ, როცა ერთი ეუბნება მეორეს – „როგორ ხარ?“ მეორე კი პასუხობს – „შენ როგორ ხარ?“ რა სარგებელი აქვს ამას? შემდეგ მეორე იტყვის – „დღეს კარგი ამინდია?“ და მეორე უპასუხებს – „დახ, ნამდვილად“. რად გვინდა ამინდზე ლაპარაკი მაშინ, როცა ამინდი კარგია? გულით არ ვიღებთ იესოს სიტყვებს, რომელიც ამბობს – ადამიანი გასამართლდება არა ყოველი სიტყვისათვის, არამედ ყოველი უსარგებლო სიტყვისათვის. ასე წერია ბიბლიაში. უსარგებლო საუბარი ზოგიერთ ქვეყანაში ნიშნავს ციხეს და სიკვდილს შენი მოყვასისთვის. შენი მოძმის მისამართით წარმოთქმული განდიდების სიტყვა შეიძლება კატასტროფის ტოლფასი აღმოჩნდეს მისთვის. მაგალითად, ვიღაც მოდის სტუმრად და შენ ამბობ „ოჰ! ვწუხვარ რომ აქ არ იყავი, ძმა N-ი ახლახანს წავიდა“. სტუმარი კი შესაძლოა პოლიციის ინფორმატორია. მან იცის, რომ ძმა N-ი ქალაქშია! გააჩერე ენა, ახლავე ისწავლე ამის კეთება.

### ნებადართული სტრატეგია

იატაკვე შამუშაობის გაწევა შეუძლებელია სტრატეგიის გარეშე. ერთი შემთხვევა ვიცი, რაც რუსეთში მოხდა. კომუნისტები ეჭვობდნენ, რომ ქრისტიანები ერთ სახლში იკრიბებოდნენ და ქუჩას უთვალთვალებდნენ. მათ საეჭვო სახლისაკენ მიმავალი ერთი ახალგაზრდა ბიჭი დაინახეს. პოლიციამ ბიჭი გააჩერა და ჰკითხა „სად მიდიხარ?“, ბიჭმა დამწუხრებული სახით უთხრა – „ჩემი უფროსი ძმა მოკვდა და ახლა მთელი ოჯახი ვიკრიბებით, რათა მისი სულისთვის სახარება წავიკითხოთ“. პოლიციის ოფიცერი ისე მოიხიბლა, რომ ბიჭს წაუთქა და უთხრა – „წადი“. ბიჭს ტყუილი არ უთქვამს.

ერთი ძმა პოლიციაში წაიყვანეს და დაკითხეს: „კიდევ იკრიბებით?“ მან უპასუხა – „ამხანაგო კაპიტანო, ლოცვითი შეხვედრები უკვე აკრძალულია“. კაპიტანმა ამაზე უპასუხა „კარგია, რომ ემორჩილები. წადი!“ ძმამ არ თქვა, რომ ემორჩილებოდა, მას არ უთქვამს, რომ შეხვედრებზე არ დადიოდა.

წამებულთა ხმის წარმომადგენელი კომუნისტურ ქვეყნებში წავიდა. საზღვარზე გააჩერეს და ჰკითხეს – „რა წიგნები

გაქვს თან?“ მან უთხრა „შექსპირისა და იეჰოვას“. პოლიციის ოფიცერს არ მოუთხოვია მათი ჩვენება, ვაი თუ იეჰოვა ერთ-ერთი ბრიტანელი პოეტი ყოფილიყო და რომ გაემხილა – არ ვიციო, სირცხვილს ჭამდა. მანაც თქვა, „კარგი, გაიარე“. აი ეს არის ნებადართული სტრატეგია.

თუ ანგელოზები მხოლოდ ზღაპრის გმირები არიან საბავშვო არაკებში, მაშინ არ მინდა ასეთი ანგელოზები. ანგელოზები რეალურად არსებობენ. ჩვენ ყველას გვყავს მფარველი ანგელოზი. სადაც ქრისტიანები იკრიბებიან, იქ ეშმაკებიც არიან, მაგრამ ჩვენ ანგელოზებსა და სულიწმიდას უნდა დავეყრდნოთ. ვალდებულნი არ ვართ ვუთხრათ ათეისტ ტირანებს მთელი ჭეშმარიტება. ვალდებულნი არ ვართ ვუთხრათ ყველაფერი, რასაც ვაკეთებთ, რადგან მისი მხრიდანაც არ იქნება თავაზიანი ასეთი თავხედური კითხვების დასმა. ტირანები კი გამუდმებით ცდილობენ საზოგადოებას კარგი მხრიდან წარუდგინონ თავი.

განა თავაზიანი იქნება ასეთი კითხვა რომ დაგისვით – „რამდენი ფული გაქვთ ბანკში?“ ან „რა ხელფასი გაქვთ ყოველ თვე?“ ასეთი შეკითხვები არ უნდა ისმებოდეს. გოგონას არ უნდა დაუსვით შეკითხვა „შეყვარებული გყავთ თუ არა?“ შესაძლოა მას არ სურს გიპასუხოთ ასეთ კითხვაზე. ასე რომ, კაცმა არ უნდა მაიძულოს ვუპასუხო ჩემი რელიგიური საქმიანობის შესახებ, თუ მე ეს არ მსურს. ეს ჩემი პირადი საქმეა. ათეისტებს არ აქვთ ასეთი შეკითხვების დასმის უფლება და ჩვენც არ უნდა ვუპასუხოთ.

დაკითხვაზე კინებისმიერ კითხვას დაგისვამენ. კომუნისტებმა მითხრეს: „შენ ქრისტიანი და ხუცესი ხარ. შენ სიმართლეს უნდა ლაპარაკობდე. ახლა გვითხარი, ვინ არიან სხვა ქალაქის ეკლესიის ლიდერები? ვის ხვდებით? სად იკრიბებით?“ მე რომ ეს ჭეშმარიტება გამემხილა, უთვალავ ადამიანს დააპატიმრებდნენ. როცა მათი ჯერი დადგება, ისინიც სიმართლეს განაცხადებდნენ და ასე უსასრულოდ. ეს ტაქტიკა უარყოფილი უნდა იქნას. თუ უარის თქმას ცემა და წამება მოყვება, უმჯობესია შენს თავზე აიღო ყველაფერი, თუნდაც მოგკლან.

მე ვიცი ხუცესი, რომელსაც ისეთივე ტკივილები ჰქონდა, როგორიც მე ცემის შემდეგ, რადგან რაგბის თამაშისას მიიღო მძიმე ტრავმა. მას რაღაც დაემართა ფეხზე და საშინელ ტკივილს განიცდიდა. ყველა ჩვენგანს შეუძლია რაგბისთვის

ან სხვა ნებისმიერი თამაშისთვის ტკივილის ატანა, რადგან ვიცით, რომ ეს ტკივილი გაივლის და ისევ შევძლებთ თამაშს, თუმცა შეიძლება ანალოგიური შემთვევა განმეორდეს. ჩვენ შეგვიძლია ფიზიკური ტკივილის ატანა სპორტული თამაშის გამო, რომელიც სიამოვნებას გვანიჭებს და ჯანმრთელობისთვის სასარგებლოა. მაშ რატომ ვერ შევძლებთ ფიზიკური ტკივილის ატანას წამებისას, შენი თანამომძიების ტყვეობიდან დასაცავად? ყველაზე უარესი, რაც შეიძლება მოხდეს, წამების შედეგად სიკვდილია. სიკვდილი კი ყველაზე ბუნებრივი მოვლენაა დედამიწაზე.

მათხოვარი მდიდარი კაცის სახლთან გაჩერდა და იკითხა – „შეიძლება ერთი ღამე გავათიო? დასაძინებელი ადგილი არა მაქვს“. მდიდარმა უთხრა – „წადი აქედან, შე მათხოვარო. ეს სასტუმრო კი არ არის“. ღარიბმა უთხრა – „მაპატიეთ, მოშორებით წავალ, მაგრამ თუ შეიძლება ჯერ ერთ კითხვაზე მიპასუხეთ? რა ღამაში სახლია, ვინ ააშენა?“ მდიდარმა თავი მოიწონა და თქვა – „ეს სახლი ბაბუაჩემმა ააშენა“. „სად არის ახლა ბაბუა?“ „დიდი ხნის წინ მოკვდა“. „ვინ ცხოვრობდა სახლში ბაბუაშენის შემდეგ?“ „მამაჩემი“. „ჯერ კიდევ ცოცხალია?“ „არა, ისიც მოკვდა“. „ჰოდა, ჩემო შვილო“, – თქვა მათხოვარმა – „რატომ მიყვირი? შენ თქვი, რომ ეს სასტუმრო არ არის. სწორედაც რომ სასტუმრო ოთახია. მალე შენც ბარგს ჩააწყობ და შენს ნაცვლად ამ სახლში სხვა ვიღაც მოვა“.

შენი სიკვდილი გარდაუვალია. მიიღე ეს როგორც ცხოვრებისეული ჭეშმარიტება. თუ ღმერთს სურს, რომ დღეს მოგკვდე, მტარვალი არ ესაჭიროება, გულის შეტევითაც შეიძლება მოგკვდე ყოველგვარი ძალადობის გარეშე. ჯალათს ერთი დღითაც კი არ შეუძლია შენი სიცოცხლის შემოკლება. საუკეთესო რესტორნის საუკეთესო სადილიც კი ვერ შეძლებს ერთი დღით ჩემი სიცოცხლის გახანგრძლივებას. მაშინ მოგკვდები, როცა ღმერთი მომიწოდებს.

## მოლაღატური ჩხუბი

უმნიშვნელო ჩხუბიც კი არ არის ნებადართული იატაკქვეშა ეკლესიაში, სადაც ყოველი კამათი ნიშნავს დაპატიმრებას,

ცემას, და შესაძლოა – სიკვდილს. ჩვენი მოწინააღმდეგენი გვიყურებენ და გვისმენენ. მათ თავიანთი ინფორმატორები ჰყავთ ეკლესიაში. ჩხუბს თან ახლავს საპასუხო ბრალდებები. ერთი ეტყვის მეორეს – „როცა ძმა სმიტთან ვიყავით, შენ ეს თქვი, ან ეს გააკეთე და ასე შემდეგ“. ასე რომ, პოლიციას სმიტის აყვანის შესაძლებლობაც ეძლევა.

ჩხუბი ყოველთვის ააშკარავებს ფაქტებს და პიროვნებებს. ბიბლიაში წერია – „ღვთის მსახურმა არ უნდა იჩხუბოს, არამედ იყოს მშვიდად“ (2 ტიმოთე 2:24). ერთი ქალაქი ვიცი რუმინეთში, სადაც დიდი ჩხუბი მოხდა ორ თემს შორის. ერთნი იყვნენ ბაპტისტები, მეორენი – კარჩაკეტილი ძმები. ასეთმა საშინელმა გაუგებრობამ ორივე დენომინაციის ლიდერების დაპატიმრება გამოიწვია შედეგად.

უკეთესი იქნებოდა დღესვე დაგვეწყო მუშაობა წმინდანობის მისაღწევად. ძალიან გვიანი იქნება ამის დაწყება მაშინ, როცა უკვე აღარ ვიქნებით ამ ქვეყნად! ახლავე უნდა დავიწყოთ. თუ ვფიქრობთ, რომ სხვა დენომინაციაზე გავლენის მოპოვების გამო ჩხუბი არ ღირს, უკეთესი იქნებოდა ახლავე ამოვიგდოთ თავიდან ჩხუბის იდეა, სანამ ჯერ კიდევ არ არის გვიან.

სამწუხაროდ, ორგანიზაციებშიც ხდება ანალოგიური რამ, რაც საფრთხეს უქმნის საქმეს. შეძლებისდაგვარად უნდა მოვერიდოთ ასეთ რამეს. საოჯახო ჩხუბიც კი შეიძლება ნიშნავდეს სიკვდილს. ჩემს საკანში იყო კაცი, რომელსაც შეეყარებული ყავდა. როგორც ახალგაზრდულ წლებში ხდება, იგი სხვა გოგონას შეხვდა და მასთან ქორწინება ამჯობინა. მაგრამ პირველი გოგონასთვის საიდუმლოებები ჰქონდა გამხელელი და მანაც პოლიციასთან დაასმინა. სამუდამო პატიმრობა მიუსაჯეს მას. ყმაწვილი სიგიჟის ზღვარზე იყო ციხეში. იატაკქვეშა საქმიანობის თანამშრომლის მომზადების საფუძვლებიც იგივეა, რაც ნორმალური ქრისტიანი მუშაკის, ოღონდ უფრო ღრმა და იგი რეალური ცხოვრების ნაწილად იქცევა. ვიცი ქვეყნები, სადაც მრავალი თემი დაანგრია ორ ხუცესს შორის ჩხუბმა. ეს ყველგან ხდება, მაგრამ ძალადობრივი რეჟიმების მქონე ქვეყნებში ეს ნიშნავს დაპატიმრებას და, სავარაუდოდ, სიკვდილს.

## ტვინის გამორეცხვის წინააღმდეგ

ერთ-ერთი უმთავრესი მეთოდი ფიზიკურ წამებასთან ერთად არის ტვინის გამორეცხვა. უნდა ვიცოდეთ როგორ შევეწინააღმდეგოთ მას. ტვინის გამორეცხვას თავისუფალ ქვეყნებშიც აქვს ადგილი. პრესა, რადიო და ტელევიზია გამუდმებით ჩაგვიჩინებს რაღაცას. არ არსებობს „კოკა-კოლას“ დაღვევის მოტივი. მას სვამ იმიტომ, რომ ტვინი გამოგირეცხეს. რა თქმა უნდა, უბრალო წყალი უკეთესია, მაგრამ მას არავინ უკეთებს რეკლამას: „დალიე წყალი, დალიე წყალი“. წყლისთვის რომ გაეკეთებინათ რეკლამა, მას დავლევდით.

ზოგიერთ ქვეყანაში ტვინის გამორეცხვის ტექნიკა უმაღლეს დონეზეა აყვანილი. მეთოდები სხვადასხვაგვარია, მაგრამ რუმინეთის ციხეში ასეთი რამ არსებობდა: ჩვიდმეტი საათის განმავლობაში ისეთ პოზაში უნდა ვმჯდარიყავით, რომ კედელზე მიყრდნობისა და თვალის დახუჭვის ნებას არ გვრთავდნენ. ჩვიდმეტი საათის განმავლობაში უნდა გვესმინა – „კომუნისტები კარგები არიან, კომუნზმი კარგია, კომუნზმი კარგია... ქრისტიანობა მკვდარია, ქრისტიანობა მკვდარია, ქრისტიანობა მკვდარია... დანებდი, დანებდი...“, ერთ წუთში უკვე მოსაწყენი იყო, მაგრამ იმ-ულებული იყავი მოგესმინა დღეში ჩვიდმეტი საათის, კვირების, თვეების და წლების განმავლობაში, უსასრულოდ.

გარწმუნებთ, ეს ადვილი არ არის. ეს ერთ-ერთი უსაშინლესი წამებათაგანია. უფრო მეტი, ვიდრე ფიზიკური წამება. ქრისტე ხედავს ყველაფერ ამას. მისთვის არ არსებობს დრო. მომავალი, წარსული და აწმყო, გაერთიანებულია მისთვის. ქრისტემ ყველაფერი იცის დასაბამიდან. კომუნისტებმა ტვინის გამორეცხვის მეთოდი მოგვიანებით გამოიგონეს! ქრისტემ უკვე გამოიგონა მისი საწინააღმდეგო – გულის გამორეცხვა. მან თქვა, „ნეტარ არიან გულით სუფთანი, ვინაიდან ღმერთს იხილავენ“ (მათე 5:8).

სტეფანეს, ქრისტესათვის პირველ წამებულს, ასობით ადამიანი ეხვია გარს ჩასაქოლად ხელში ქვებით. მან თქვა, „მე ვხედავ...“ ცოლმა შესაძლოა, იფიქრა, რომ სტეფანემ მისკენ მომავალი საშიშროება დაინახა და გაიქცეოდა. მაგრამ მან თქვა, „ვხედავ ღმერთის მარჯვნივ მდგომარე იესოს“. ალბათ,

ცოლმა თქვა (ცხადია, ეს არ არის ჩაწერილი) „ვერ ხედავ შენს ჩასაქოლად შეკრებილ ბრბოს?“ „ღიას, ქვემოთ ვხედავ პატარა ჭიანჭველებს, მაგრამ ხსენების ღირსნიც კი არ არიან. რადგან მე ვხედავ იესოს“. იმათ კი არ შეხედა, ვინც მის ჩაქოლვას ლამობდა. სწორედ ამაზე თქვა მაცხოვარმა: ნეტარნი არიან გულით სუფთანი.

ორი წელი გავუძელი ტვინის რეცხვას. კომუნისტები მაინც ამბობდნენ, რომ ჭუჭყიანი ტვინი მქონდა. იგივე რიტმით, როგორც ამბობდნენ „ქრისტიანობა მკვდარია“, მე და ზოგიერთები ჩვენთვის ვიმეორებდით „ქრისტეც მოკვდა, ქრისტეც მოკვდა“. მაგრამ ვიცოდით, რომ მკვდრეთითაც აღდგა. გვახსოვდა, რომ წმინდანების გარემოცვაში ვცხოვრობდით.

საერთოდ, გვჯერა, რომ წმინდანები ღმერთთან არიან ცაში. ბიბლია გვეუბნება მათი ადგილ-სამყოფელის შესახებ. „მაშინ, როცა გარშემორტყმულნი ვართ მოწმობის ღრუბლით...“ (ებრაელთა 12:1). რატომ უნდა ისხდნენ ისინი ვარსკვლავებში? ისინი არიან აქ, სადაც ნამდვილი მებრძოლები და ტანჯულები არიან. სულიერ სამყაროში არ არსებობს აქ და იქ. სულიერ სამყაროში არ არსებობს სივრცისა და დროის ცნება. იზოლირებულნი ვიყავით ციხეში, მაგრამ ისინი ჩვენს გარშემო იყვნენ. ყველა დროის წმინდანების არსებობას განვიცდიდით. პირადად მე ვგრძნობდი მარიამ მაგდალინელის ახლოს ყოფნას. ტვინის რეცხვის პროცესში ვფიქრობდი – „რას მეუბნებიან ისინი, რომ ქრისტიანობა მკვდარია? ვთქვათ, მართლები არიან, რას ცვლის ეს? მსოფლიოში ჩემს გარდა ერთი ქრისტიანიც რომ არ იყოს, რა მნიშვნელობა ექნებოდა ამას? მარიამ მაგდალინელს უბრალოდ უყვარდა ქრისტე. იესო რომ მკვდარი ყფილიყო, მკვდარი ეყვარებოდა. მარიამი მკვდარი იესოს სამარხთან ახლოს დარჩა, რომელსაც არაფრის გაკეთება არ შეეძლო დედამისისთვის. იესოს თითის აწევეც კი არ შეეძლო; არანაირი სასწაულის მოხდენა არ შეეძლო; ერთი დამამშვიდებელი სიტყვის თქმაც კი. არც ცრემლის მოწმენდა – არაფერი. იესო იყო მხსნელი. რა მოხდება თუ მეტყვი, რომ ის მკვდარია? მაინც ისე მეყვარება როგორც ცოცხალი. თუ მთელი ეკლესია მოკვდა და დაკარგა მისი რწმენა, ეს ვერ იქნება მოტივი ჩემი რწმენის დაკარგვისათვის“.

კაცს კოკა ეტარებინა, რადგანაც ქალების საქმე იყო წყალზე სიარული). ზუსტად ამას ვაკეთებთ; მსახურებების ჩატარებისას არ ვიძლევი ზუსტ მისამართს, რადგან არ ვიცი, ვინ არის ინფორმატორი. ვამბობთ – „დადექი ამ ქუჩის ამ კუთხეში, ან დადექი ბარში და გაივლის კაცი ამ ფერის ჰალსტუხით ან სხვა რაიმე ნიშნით. მას გაყევი“. თუ ვინმე იკითხავს – „რა გქვია?“ მაშინ ვიცი, რომ ის არის საიდუმლო პოლიციის ინფორმატორი.

იატაკქვეშა ეკლესია უკვე არსებობდა ახალი აღთქმის წერის დროს. არსებობენ კრიტიკოსები, რომლებიც ამბობენ, რომ ღვთის კანონის წინაშე სამართლიანი არ არის იატაკქვეშა ეკლესიის არსებობა. ჩვენ უნდა დავემორჩილოთ ხელისუფლებას. მსოფლიო საეკლესიო საბჭოს მრჩევლები გვადანაშაულებენ, თითქოს ფულს ვაძლევთ თავისუფლებისთვის მებრძოლ ჯარისკაცებს, მაგრამ ეს უკანასკნელნი ხელისუფლებისადმი დაუმორჩილებლობით გამოირჩევიან. განა ვინმე ფულის ხაზრით ჩაიგდებს თავს საფრთხეში? ბიბლიაში წერია, ვისაც ავტორიტეტი აქვს, ის არის მმართველი, რომელიც განსჯის ბოროტს და კეთილს. ავტორიტეტი, რომელიც კრძალავს ღვთის სიტყვას, საკუთარ თავს აყენებს ნებისმიერი ადამიანური სფეროს მიღმა. ბიბლიის არც ერთი მუხლი არ შეესაბამება აღნიშნულ მდგომარეობას. ყოველ ავტორიტეტს აქვს თავისი კანონი და უკანონობა, ძალადობა, რადგან არცერთი მთავრობა არ შედგება წმინდანებისაგან. იგი ცოდვილებისგან შედგება. ყველა ხელისუფლება აკეთებს კარგსაც და ცუდსაც. მათი მთავარი პრინციპია არ შეფერხდეს აბრეშუმის ჭიისაგან პეპლის გამოჩეკვის პროცესი. ხელი არ შეეშალოს კოკორს ყვავილად გაფურჩქნასა და ცოდვილის წმინდანად გადაქცევაში. მაშინ, როცა ისინი ამის ნებას დამრთავენ, სხვას არაფერს მოველი მათგან. არ მოველი, რომ ისინი ციდან ჩამოვარდნილ ანგელოზებს ემგვანებიან. მათგან მოველი კარგი და ხანდახან ცუდი კანონების გამოცემას, რომლებიც შეუძლიათ ორი ან სამი წლის შემდეგ შეცვალონ. მათ პატივს ვცემ, როგორც ავტორიტეტებს. მაგრამ, თუ ცხოვრების მთავარ მიზანს წამართმევენ, რაც არის საკუთარი თავის მომზადება ზეცაში ნეტარი ცხოვრებისათვის, მაშინ არანაირ მოვალეობას არ ვგრძნობ ასეთი მთავრობის მიმართ.



ჩვენი მისია აგრძელებს მუშაობას კომუნისტურ და მუსულმანურ ქვეყნებში იატაკვეშა ეკლესიების დასახმარებლად.

ვეცადე მცირედი განმარტება მომეცა იატაკვეშა ეკლესიაში არსებული პრობლემების, რათა გარკვეული წარმოდგენა შეგქმნოდათ მის თავისებურებებზე.

დაე, ღმერთმა დაგლოცოთ.

Donations to help late Reverend Richard Wurmbrand missionary work may be sent to:  
The Richard Wurmbrand Foundation, PO Box 4124, Torrance, CA 90510, USA  
<https://richardwurmbrandfoundation.com>  
or to: Help For Refugees, PO Box 5161, Torrance, CA 90510, USA,  
<https://helpforrefugees.com>

რიჩარდ ვურმბრანდის სხვა წიგნები:

„ქრისტესათვის წამებული“

„ტანჯვიდან გამარჯვებამდე“

„დანებების საჭიროება (კაპიტულაციის პირისპირ)“

„ღვთის ქვეშ“

„ციხის კედლები რომ ლაპარაკობდნენ“

„ღმერთთან სულიერ მარტოობაში“

„იესო ებრაელთა გზაზე“

„პასუხი ათეისტების სამაგიდო წიგნზე“

„მარქსი და სატანა“

„მარტო ღმერთთან“

„სიმაღლეების მიღწევაში“